

... Z VESMÍRU

NA PLANETĚ , V EVROPY ,

MOŽNÁ KOUSEK OD , KDE BYDLÍŠ ,

ŽILA JEDNA RODINA.

ALE NEBYLA TO TAK DOCELA
OBYČEJNÁ RODINA.

VŠICHNI BYLI TRPASLÍCI.

BYDLELI V ÚTULNÉM

S ÚTULNOU

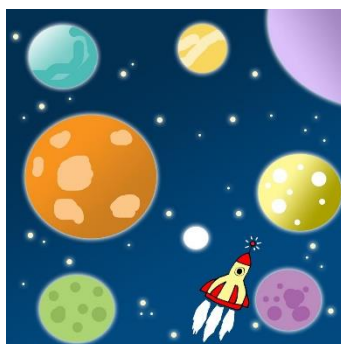
A BYLO JIM SPOLU DOBŘE.

MALÝ TRPASLÍK HONZÍK ZE VŠEHO
NEJRADĚJI CESTOVAL.
PROZKOUMAL VŠECHNY SVĚTADÍLY
NA PLANETĚ

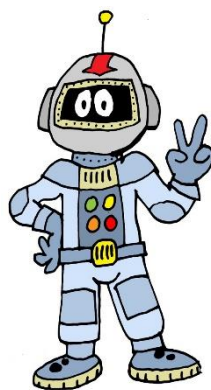

A ROZHODL SE, ŽE SE PODÍVÁ
DO

„BUDE ZE MĚ HONZONAUT“,
OZNÁMIL VŠEM.

„TO ASI MYSLÍŠ “,

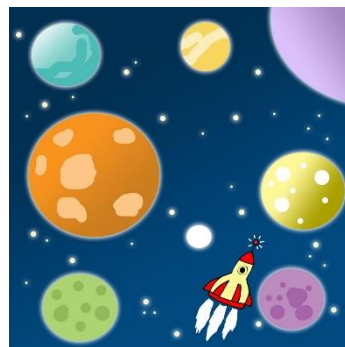

ZKOUŠELA
HO OPRAVIT BABIČKA.

„NE, JMENUJI SE HONZÍK A TAK BUDU
HONZONAUT.“

TRVAL NA SVÉM TRPASLÍČEK.

VELIKÉHO
SE HONZÍK NEBÁL.

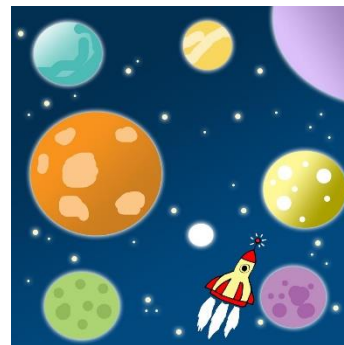
NA CESTOVÁNÍ MÁ TOTIŽ NEOBVYKLÉ
ZAKLÍNADLO, KTERÉ MU DALA LÍPA.

KOUZELNÝ
S LISTY VE TVARU

„ČTYŘI SKOKY DOPRAVA,
ČTYŘI SKOKY DOLEVA,
DO KRUHU SE ZATOČIT
A NAKONEC VYSKOČIT!“

OBJEVOVAT
OVŠEM NENÍ SNADNÁ VĚC.

HONZÍK KLIČKOVAL MEZI LETÍCÍMI
METEORITY JAKO
VYPLAŠENÝ
NA POLI.

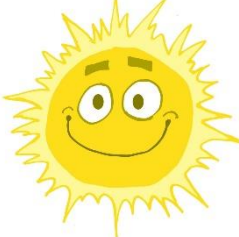
„KOUKEJ UHNOUT NEBO TĚ SMETOU
A SKONČÍŠ V
ČERNÉ DÍRY“,
OZVALY SE HLASY ODNĚKUD
Z TEMNOTY.

BYLI TO NUMERÁČCI.
VESMÍRNÝ
A VESMÍRNÁ .

OBYVATELÉ ČÍSLICOVÉ PLANETY.

„MOHLI BYCHOM SE STÁT TVÝMI
PRŮVODCI, CHCEŠ?“ ZEPTALI SE.
TO SE VÍ, ŽE HONZÍK CHTĚL!

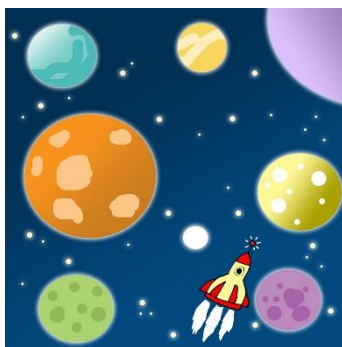
LETĚLI SPOLU VZDUCHPRÁZDNEM
A POVÍDALI SI O ,
VESMÍRNÝCH BOUŘÍCH,
I MÍSTECH, KTERÝM NUMERÁČCI ŘÍKAJÍ
NOCEÁNY, PROTOŽE TAM NEZASVÍTÍ
ANI JEDINÝ PAPERSEK.

SPOČÍTALI, KOLIK SVĚTELNÝCH LET JE
OD JEDNÉ HVĚZDY K DRUHÉ, I TO, JAK
DLOUHO SE MALÁ PLANETKA BUDE TOČIT
DOKOLA, KDYŽ SE DOSTANE DO
VESMÍRNÉHO

POPLETENÝCH HVĚZDOBLESKŮ.

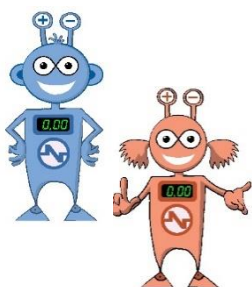
VELKÉ

TŘESKÁNÍ

UŽ POZOROVALI Z BEZPEČÍ
ČÍSLICOVÉ PLANETY.

TADY BYLI NUMERÁČCI DOMA.
NA MÍSTĚ, KTERÉ PŘIPOMÍNALO
OBROVSKÉ BLUDIŠTĚ.

ZE VŠEHO NEJRADĚJI NEKONEČNÝM
LABYRINTEM POBÍHALI A LUŠTILI
PŘITOM ÚKOLY A HLAVOLAMY.

NĚKTERÉ SI PŘIPRAVILI I PRO
TRPASLÍKA HONZÍKA A PRO
DĚTI, KTERÉ OBÝVAJÍ
PLANETU

A TEĎ NETRPĚLIVĚ ČEKAJÍ, AŽ SE TAKÉ
I VY PUSTÍTE DO ZÁBAVNÉHO LUŠTĚNÍ.